

Uit een preek van de heilige Augustinus, bisschop van Hippo. († 430) *

Er zijn er die alles wat ze hadden,
hebben verlaten en de Heer ogenblikkelijk zijn gevolgd,
zonder Hem nochtans helemaal te zijn gevolgd;
want Hem volgen wil zeggen,
Hem navolgen-
zij zijn er niet toe gekomen
om de beproeving van het lijden te doorstaan.
De leerlingen zeiden tot de Heer:
'Zie wij hebben alles prijsgegeven om U te volgen:
wat zullen wij dus krijgen?'
De Heer zei toen
wat Hij hun hier op aarde zou geven
en wat Hij hun voor het hiernamaals
te goed zou houden.
Toch behoorde Petrus reeds tot hen
die dit hadden gedaan.

Toen het uur van het lijden van de Heer was gekomen
heeft hij op de vraag van één enkel dienstmeisje
tot driemaal Hem verloochend,
met wie hij, naar hij had beloofd, zou sterven.
Toch is hij tot die volmaaktheid gekomen,
maar pas, toen de Heer reeds in de hemel
aan de rechterhand van de Vader was gezeten.

Is Petrus dan vanaf het ogenblik
dat hij niemand meer had op aarde om te volgen
tot die volmaaktheid gekomen?
Ja zeker,
gij hebt altijd iemand voor ogen om te volgen.
De Heer heeft op aarde een voorbeeld gegeven
door er het evangelie na te laten;
in het evangelie is Hij bij u.
Hij heeft immers geen onwaarheid gesproken,
toen Hij zei: 'Zie Ik ben met u
alle dagen tot aan de voleinding der wereld'.
Volg dus de Heer
door Hem na te volgen, dat is :
'Leert van Mij:
Ik ben zachtmoedig en ootmoedig van hart.'

* Augustinus Wilmart 11,13,14 Aug. Brevier blz 406 (27 juli) (*bij Mat 19, 16-22*)